

nem is igyekezett semmit sem tagadni. Azonnal kihallgatták s Prévost a gyilkosság körülményeiről a következő részleteket mondta el: Szerdán épen szabad napja volt, mit otthon töltött el, csegették ajtán. Kinyitva az ajtót, egy házaló ékszerész állt előtte, ki aranyórákat s láncokat kínált neki megvétel végett.

A kedvező pillanat felkeltette benne a birtok irigységét s nyomban elhatározta, hogy a házalót megöli s ékszereinek birtokába jut. E célra Prévost a házalót — Lenoblenek hívták — maga mellé ültette, borral kínálta meg, egy óra felett alkudozni kezd, s ki is alkudta 150 francért. Az üzletet egy másik s harmadik pohár borral pecsételte meg.

Alig emelte a házaló a poharat ajkaihoz, Prévost a háta mögött egy kalapácsot ragadott fel, s azzal olyat sújtott a házaló halántékára, hogy ez nyomban eszméletlenül terült el a földön. Mind a részleteket a serjeant a legnagyobb lelki nyugalommal mondta el. Vallomásait így végezte.

„Az volt még hátra, hogy mikép lehetne a holttestet eltüntetni. Az ajtót magamra zártam, a holttestet kardommal szétdaraboltam. Miután a padlóra a vért felmostam, a holttestdarabokat egy kosárba tettem. A fejet, beleket, ujjait, fogait lakásomban hagytam, a többi este 8 órakor akartam eltakarítani. Az öreg asszony épen akkor vett észre, mikor a testrészeket a leveztető csatornába dobtam. Futni kényszerültem. Visszatértem lakásomba, az ott hátrahagyott testrészeket az éjjel kivittem az Aubervilliers melletti mezőre, s ott elástam. A fejet megtalálják a szalmazsák és a matrac között.”

Az azonnal megindított törvényszéki vizsgálat megerősíté Prévost vallomásait. Prévost a rendőrségi praefektúra nyilatkozata szerint 14 évet töltött a katonaságnál, 10 évet a rendőrség szolgálatában, a nélkül, hogy csak egyszer is meg kellett volna feddeni. A városnegyedben, hol Prévost lakott, még másról is suttogtak. Prévost a császárság alatt a „százak gárdájába” tartozott, s egy vagyonos leánnyal törvénytelen házasságban élt. Ez a fiatal leány egyszer csak hirtelen eltűnt, s azóta nem látták. Mikor a leány eltűnt, Prévost kétheti szabadságot kért magának, mit meg is kapott. A további vizsgálat fogja kideríteni, hogy ez a gyanúsítás alaptalan-e, vagy az említett leányt is Prévost tette el lábálól.

A székely nemzeti muzeum.

Özv. Cserey Jánosné szül. Zathureczki Emília 7 nagysága a mai napon honleányi buzgalommal a székely nemzetnek gyűjtött muzeumát átadta. —

E naptól fogva az a székely nemzet tulajdona és mint ilyen jelenben Háromszék, Csik és Udvarhely megye által megbízottak felügyelete alatt áll.

Midőn ezen örvendetes tényről az összes székely nemzetet értesíteni szerencsés vagyok, azt azon reményben teszem, hogy jövőben minden székely teljes igyekezettel fogja ezen a székelység egyetemének vagyonát gyarapítani.

Tekintve, hogy ezen nemzeti vagyon a nagy-lelkű alapítónő akarataból Sepsisziggyörgyön helyeztetett el, tisztelettel felkérem mindazokat, kik bármilyen adományokkal járulnak, azt közvetlen címzem alatt küldeni, mert a teljes ellenőrzés csak is eképpen történhetik.

A beküldött adományok átvételét esetről esetről a „Nemere” című lap hasábjain fogom nyilatványozni.

Egyszersmind megnyugtatólag van szerencsém közhírré tenni, hogy jövőre felügyelek, miszerint a muzeumi örökösök mindent adott tárgyat az adományozó nevével megjelölve helyezzen el.

Sepsisziggyörgyön, 1879, szept. 16-án.

Polsa József.
H. székely megye főispánja

K Ü L Ö N F É L É K

— Multcsütörtökön „Stern Izsák,” a szinlap szerint „Egy a mi népünköl” (Aner von unserer Leut) című énekes életképet adta első Sztupa színtársulata. Tárgya annak bebizonyítását célozza, hogy „a becsületes embert nyomhatja ugyan a gyanunak ördöge, de a gazember soha sem kerül el méltó büntetését.” A társadalmi élet visszasságai, ferdességei helylyel helylyel ügyesen

vannak benne ostorozva. Izsák (Szathmáry) monológjai, azzal a tőrül metszett jordán kiejtésével a kis közönségben nagy derűtséget keltettek. A kihasználások dacára is kerekded, ügyes előadás bizonyára nagyszámú közönségre is érdemes volt.

— Erzsébet királynét, ki kíséretével folyó hó 16-án reggeli 7 órakor érkezett külön vonaton Gödöllőre, Péchy közlekedési miniszter és Tolnay, a magyar államvasutak igazgatója fogadták. Ő felsége Péchyvel hosszabban beszélgetett, azonkívül pedig Rádaj gróf szolgabírónál tudakozódott a helység egészségügyi viszonyai után. A királyné meglepő jó színben van és igen derűlten látszott. A vonatot a vasuti és hajózási felügyelőség részéről Storch felügyelő kísérte. Ő felsége a királyi hallomás szerint e hó 27-én vagy 28-án fog Gödöllőre lejönni.

— A magyarországi segélyező nőegylet (veres kereszt) a szegediek segélyezőse iránti intézkedéseit még jelenleg is folytatja. A kosárfonó iskolában 6 tanított képezet ki, kik hívhatva lesznek télen a munkakeresetben szükködőknek oktatást adni a kosárfonásban és ily módon Szegeden is ez iparcikket meghonosítani. Figyelemre méltó a készülő bezárható kosarak, melyek tartósabb utazásnál könnyűségük és sokféle alkalmazásuknál fogva nagy szolgálatot nyújtanak. Tevékenyen működik a gyermekkert intézménye, melynek szükséges fényesen bizonyult be az által, hogy egész nyáron át 300-mal több gyermek jelentkezett naponként, kik nevelésben, részint ruházatban és mindannyian élelmiszerben ingyen részesültek. Ma a lakosság nagyrésze Uj Szegedről már távozik s azért a gyermekek száma is 100-ra leszállt. A bölcsőde, miután arra legalább jelenleg szükség sincs, be lett szüntetve. A varróműhelyben 60 leány és nő dolgozik 8 géppel; a készített fehérneműekben most már oly nagy a készlet, hogy a szegedi főkegyelet célszerűnek látott nagyobb szállítmányt Pestre küldeni elárúsítás végett. A könyöradományokat ujabban növesztették. Kauser Jakabné közbenjárása folytán Brüsszelben Vankeerberghen J. k. a. által rendezett gyűjtés eredménye 244 franc. Magyar Gyuláné adott 20 frtot és Vadnay Károlyné 10 frtot. A magas kormány felszólítására az egyzet hajlandóan nyilatkozott, hogy a török kormány által a szegediek részére adományozott ruhamezőket és keleti árucikkeket, melyek tetemes értéket képviselnek, értékesíteni fogja. Azonban célszerűnek látja az egyzet bevárni azon évszakot, midőn a társadalmi körök a fővárosba visszatérnek.

— Adakozás. Fábán György és Grosz József gyűjtők ivén a helybéli rom. kath. lelkes úr ide utazása költségei fedezésére a következők adakoztak: Bogdán István 10 frt. Künle József országos képviselő 4 frt. Sente József 1 frt. Grosz Ferenc 60 kr. László Mihály 50 kr. Tóth István 50 kr. Nagy Józsefné tímré 20 kr. Kájsa Ferenc 30 kr. Baloga Elekné 20 kr. Szilágyi Dávid 30 kr. Kovács János Kovács 50 kr. Szabó János kereskes 20 kr. Molnár Péter 50 kr. Sequent Gáspár 50 kr. Kovács Mihályné 20 kr. Pál István 50 kr. Jakabos postamester 50 kr. Mátjevits Mátys 50 kr. Tittl János 50 kr. id. Császár Bálintné urasszony 1 frt. Mátsek Ferencné 50 kr. Wellmann Sámuelné 30 kr. N. N. 1 frt. Blaskó József 1 frt. Petrás Ferenc 1 frt. Poklitzky János 1 frt. Grech György 50 kr. Longo Antal 1 frt. Tarcali Endréné urasszony 1 frt. Wellenreiter János 2 frt. Ehed Mihály 50 kr. Bogdán Florián 2 frt. Dénesné 20 kr. Arpa Lajos 50 kr. Fejér G. 50 kr. Lengyelné urasszony 50 kr. N. N. 1 frt. összesen 37 frt. Ezen összeg azonnal át adatott a fentebbi célra gyűjtők által.

— Egy hazánkfa Keletindia-ban. Dr. Freihert László, a ki a 60-as évek végén az egyiptomi alkirálynak volt házi orvosa s később az abisszíniai háborúban mint törzskari főorvos vett részt, hűt évi uthon lét után a jövő hó elején ismét hosszabb utra készül. Az angol indiai kormánytól kötött szerződést, hogy indiai tartományokban orvosi állást foglaljon el.

— Borzasztó tűzvész pusztított e hó 9-én Csemeregy községben Zemplénmegyében. 38 ház, 8 csűr, több melléképület és sok takarmány lett a tűz áldozata, melyet egy asszony gondatlan-sága idézett elő. A leégett házak közül csak négy volt biztosítva. A varranói tűzoltók élénk részt vettek a tűzoltásban, de különösen megemléstésre méltó a nagy-lelkű Hadik Barkóczy Ilona grófné eljárása. Ő e szerencsétlenségről Tavarnán értesülvén, azonnal a helyszínére sietett és a szerencsétlen, hajlék, élelmi szer nélkülű embereket élelemmel és pénzzel pár napra rögtön ellátta; ezenkívül még a hajlék nélkül maradt szerencsétlen

zselléreknek egészen ingyen s a telkeseknek pedig igen kedvező feltételek mellett épületi fát utalványozott ki.

— Jakub kán nemes tette. A kán néhai atya Sir Ali négy tanácsosát elfogatta. Ezek közt volt Sir Ali volt orvosa, Hekim musa, ki egyszer azt indítványozta Sir alinak, hogy mérgeztesse meg Jakub kánt, mit azonban Sir Ali nem tett. Az elfogott Hekim Musának sikerült az örök megvesztegetése által börtönéből kiszabadulni s egy kabuli mecsetbe menekülni, mely még a gyilkosokra nézve is menedékhelyül szolgál. A miniszterek most azt tanácsolták Jakub kánnak, hogy zárassa el a mecsetet, mi által Hekim Musá éhen halhat. Jakub kán azonban elvetette ez indítványt, sőt maga ment a mecsetbe s szabadon bocsátotta Hekim Musát, kinek kérésére a másik hárommal is megkegyelmezett.

— Telephon hálózattal akarja ellátni Londont, eseleget egész Angliát egy északamerikai mintára alakult társulat. E hír annál érdekesebb, mivel a fővárosi telephon-hálózat ügye a „Gyorsfutár” szerint most képezi megbeszélés tárgyát a kormánynál. Pár nap múlva már hihetleg el lesz döntve, mily feltételek alatt kapja meg Puskás Ferenc a felállítási engedélyt.

— A hol csak a bírót tud irni. Somogy megye egyik községében, — Gyarmaton a felnőt nemzedék közül senki más nem tud irni, mint a bíró, ez is csak keveset; megjegyzendő, hogy e bíró nem odaváló születésű, hanem beköltözött s máshol tanult irni. E szegényes állapot abban találja magyarázatát (de nem méltóságát), hogy a község a tőle távol fekvő szentbalázi plébániabeli iskolához volt csatolva, hol úgy látszik, az iskola felügyelői s tanítók régebben nem törődtek vele, ha járnak iskolába a gyermekek, ha nem, — csak a mester fizetését adják meg.

— Uj perpetuum mobile. Egy kínai császári decretum Tung Yu-chi alprefektusnak 3000 kínai taelt, (körülbelül 10000 frt) utalványoz, hogy egy új örökmozdony mintáját „tüz nélkül mozgásba hozható gőzgép” alakjában elkészíthesse. Egyszersmind az illető hatóságok utasítatnak, hogy az új géppel való kísérletekre szorgosan felügyeljenek.

Nagy tűzvész Salonikiból távirják, hogy Koricsa népes város teljesen leégett s ezernél több család jutott koldusbotra. A nyomor rendkívüli. — Állítják, hogy a csekeszek gyújtották volna fel a várost.

— Somoskeőy Gézáról nemrég a hír járta be a lapokat, hogy az ismert szédelgő bizonyos Vanloo bárót párbajban halálosan megsebesített s elfogtatván egy millió kaucziót ígért szabadon bocsátására esetében. Ez érdekes hírből, mint egy bécsi lap most írja, egy szó sem igaz. Legvalószínűbb a dologban az, hogy Somoskeőy maga gyártotta e hirt, hogy elhitesse a világgal, hogy szabadon él — s hogy milliói vannak. Az utóbbit ugyse hitték el neki.

— Boldog apa. Egy berlini úgynök 8 éven át élt nevével boldog házasságban, mely azonban hét éven át magtalan volt, míg nem a nő mult évben ikreket szült. Nehány nap előtt a nő ismét megörvendeztetett férjét; most azonban nem két, hanem három leány csecsemővel.

— Saját testvérét ölte meg. Pintér Márton kapuvári napszámos e hó 2-án a vele és szülőivel együtt lakó nős fivérével Gáspárral, midőn ez a vacsorát elköltötte, állítólag az utóbbi és a szülők közti surlódások miatt a szülők és az utóbbi nejeinek jelenlétében, késszurásokkal megölte. A tettest átadták a fenytű bírósnak.

— Négy ember gyilkosa. Temerinben e hó 8-án és 9-én verekedés támadt a korcsmában, mire a korcsmáros az egész tömeget kiutasította a vendéglőből. Az utcára érve újból összetasakodtak, s a közben egy 60 éves családapa észrevétlenül négy embernek a hasát egymásután felhatalította s ha a negyediknél észre nem veszik, hogy az előbb leszurottak mind elhullottak, tovább is folytatva volna veszett dühének kielégítését. Ekkor azonban egy jelenlévő izmos ember megfogta s a további gyilkolástól visszatartá. A leszurottak közül már három meghalt, egy még életben van, de megmaradásához nincs remény.

— Bűnös lelki ismeret. Bizonys Grundler József nevű idegen, ki már több hete tartózkodik N.-Szombatban a mult pénteken a fekete sashoz címzett vendéglő második emeletéről leugrott, de vesélyesen nem sértette meg magát. Tettének oka az volt, hogy mivel kelleltenél költekezőbbnek látszott, a rendőrség követelte tőle vagyonának igazolását, a mire Grundler képtelen lévén, ingóságait motozták meg. Ezen motozás alatt ugrott le Grundler, ki úgy látszik valami gonosz tettet követett el, mert holmija közt több